

Form. For 1923—24 viste Statsregnskabet aflagt efter den gamle Metode, idet man medtog § 26, et Underskud paa 21 Mill. Kr., medens det, gjort op efter den nye Metode, viste et Overskud paa 2 Mill. Kr. Ved disse Tals Nævnelse er der set bort fra, paa den ene Side Indtægt naaet ved Laan fra Sverige, paa den anden Side fra Udgift, foranlediget ved Landmandsbankens Sammenbrud, som medførte, at Staten tog for 40 Mill. Kr. Aktier, som den højtærede Finansminister har ment at burde sætte til et meget lille Beløb. 1923—24 forvandlede et Underskud paa 21 Mill. Kr. sig altsaa, som sagt, til et Overskud paa 2 Mill. Kr. paa Driften. Paa tilsvarende Maade forvandler et Underskud paa 33 Mill. Kr. sig efter den nye Form til et Underskud paa 13½ Mill. Kr. eller saa omtrent. Det vil altsaa ses, som jeg allerede har sagt, at det efter den nye Form er væsentlig lettere at faa Balance, end det var efter den gamle Form, naar § 26 medtages. Selv om Forholdet er det, viser 1924—25 ikke Balance. Kan man nu finde, at dette er et tilfredsstillende Resultat? Ja, jeg har jo set i Venstres Presse, at Balancen var god nok, idet der efter det gamle Driftsregnskab var et ikke helt ubetydeligt Overskud. Overfor disse Udtalelser maa jeg som min Mening sige, at jeg finder ikke Resultatet for 1924—25 tilfredsstillende, men som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at sige tidligere, kommer det mig ikke helt overraskende, navnlig ikke efter Resultatet 1923—24. Tager vi endelig 1925—26 — og her kan vi jo overhovedet kun tale om den nye Regnskabsform, idet vi ikke her har den gamle —, saa er det naturligvis for saa vidt Gættari, om dette Aar vil vise Balance eller ikke. Det er jo en billig Fornøjelse at være Spaamand, og den Fornøjelse vil jeg ogsaa tillade mig at gøre mig, og min Spaadom vil da være, at der vil være Balance for 1925—26. Denne min Spaadom bygger jeg i ganske særlig Grad paa den Tro, at Indtægts- og Formueskatten vil give væsentlig mere end efter Budgettet, og det er en Antagelse, man, naar man har en lille Smule med Skattevæsenet at gøre, meget let kommer til, og en Antagelse, jeg er kommet til for snart sagt et Aar siden, idet jeg, straks da de nye Selvangivelser kom frem, ved at tale med Folk ude i de forskellige Egne kunde skaffe mig Viden om, at Indtægterne laa væsentlig bedre i Aar end i Fjor. Stiller man sig nu det Spørgsmaal, om der da er saa særdeles megen Grund til at berømme Regeringen for dette, ja, saa behøver man for saa vidt ikke selv at gøre det, thi Rege-

ringen erklærer selv, at det er en saadan Grund, og hvad Regeringen ikke gør, det gør jo det ærede Medlem Hr. Rode. Men jeg maa tilstaa, at mig er det umuligt at faa fat paa, *hvad* det da egentlig er, Regeringen har gjort, som fremkalder denne Grund til Berømmelse. Som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen var inde paa i Eftermiddags, og som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har været inde paa, synes det mig dog at være en saare naturlig Ting at spørge: Men hvor er da den Indsats, som skulde fremkalde det, der ikke vilde være kommet f. Eks. under et Ministerium Neergaard? Jeg vilde sætte overmaade megen Pris paa, om man saavel fra Regeringens som fra de Radikales Side vilde forlade Talemaader om denne Sag og fortælle os *med Tal*, hvad det er, de har foretaget. Som det ærede Medlem Hr. Martin Hansen oplyste i Eftermiddags, er det jo givet, at Finansministeren har givet Afkald paa en Indtægt paa en 5 Mill. Kr., men *det* kan jo da ikke gøre Balancen bedre. Man vil vel sagtens slaa det hen med Talemaader om, at det er saadan den almindelige Administration, det er dér, vi er nogle Heksemestre sammenlignet med den tidligere Regering. Men mon de nu egentlig kan faa ret mange til at tro det? Mon der egentlig er ret mange af dem, som virkelig giver sig en Smule af med disse Forhold, som ikke er nogenlunde klar over, at de mange smaa Bække, som sandelig meget godt kan blive til en stor Aa, kan Ministeren ikke have nogen videre Indflydelse paa, det maa afgjort blive hans Embedsmænd, som her træffer Beslutninger, idet det fornuftigvis er fuldkommen uoverkommeligt for en Minister at blande sig i slikt. Men er det altsaa ikke disse meget smaa Beløb — de er jo umulige at faa fat i —, som har skabt den bedre Balance, saa maa det altsaa være de større, og skulde dette være Tilfældet, ja, saa kan det da ikke være saa svært for Regeringen at komme med en Liste over disse større Besparelser, som Regeringen har hidført, og som ikke vilde være kommet ganske af sig selv, uden Hensyn til om Regeringen hedder Neergaard eller Stauning. Jeg henstiller saa elskværdigt, som det er mig muligt, da man som bekendt ofte kommer længst med Elskværdighed, at vi faar en talmæssig Opgørelse af, hvordan den store Besparelse, som skulde være en Følge af, at en socialdemokratisk Regering er kommet til, er fremkommet. Indtil dette sker, kan jeg, det maa jeg tilstaa, ikke begribe, at der i og for sig er noget at rose Regeringen for. Det er givet, at under